

NIEŁĘKLIWY (10) ai

W pisowni łącznej (6), w rozłącznej (4).

e jasne.

sg m N niełękliwy (6). ◇ n N niełękliwé (2). ◇ A niełękliw(e) (1). ◇ pl G niełękliwych (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Odważny, śmiały, nie bojący się; *interritus Calag, Calep, Cn; impavidus, intrepidus Calep, Cn; imperterritus, otiosus a metu Cn* (10) : *Calag* 524a; *Calep* 509b, 554a, 557a; A ia drzewo iák Oliwy W ogrodzie Páńfkim wżczepiony Kwitnąć będą/ niełękliwy W nadzieię z niebá obrony. *SzarzRyt* A4v.

[*niełękliwy czego*: Ten ptak [*śnieguła*]/ nie lękliwy śniegu zimnego. *CygMysł* Hv.]

Wyrażenie: »serce niełękliwe« (3): Ozdobiłá go cnotá y ípráwy vczíwé/ Y przy męłkiéy vrodzie ferce niełękliwé. *KochJez* A4v [*idem*] *KochEpit* A3; wolny ferce niełękliwe Odkrył/ te słowá mowiąc pámiętliwe *SzarzRyt* C.

Szereg: »mężny, niełękliwy« (1): *Generosus, Vrodzony/ Szlachetny mężny/ nie lękliwy páchołek. Mącz* 143c.

a. *Będący wyrazem odwagi* (1) : drudzy zakonni bráćia/ y ini káznodzieie/ łami się lękali/ słow iego niełękliwych słucháiąc *SkarŻyw* 544.

Synonimy: *mężny, niebojaźliwy, niebojaźny, nieustraszony, śmiały.*

Cf **ŁĘKLIWY**